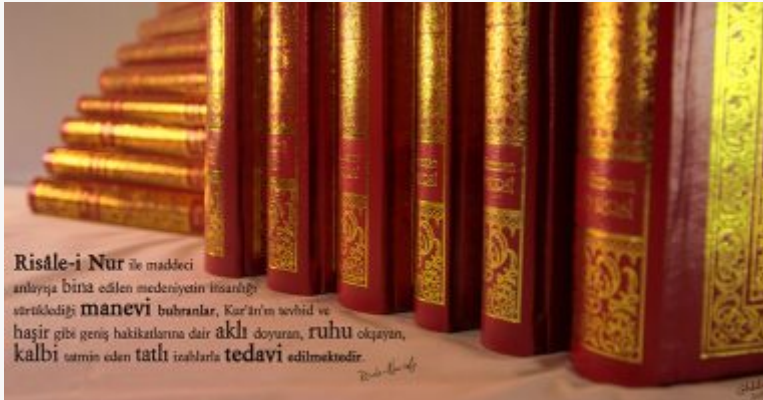


# Risale-i Nurun Şahs-ı Mânevisi, aldanmaz ve aldatmaz



Asrımızda, İslâmiyetin doğru bir şekilde yorumlanması

ve doğru İslâmiyet prensiplerini de hayatımızın her safhasında fiillerimizle göstermek büyük bir önem arz ediyor.

Risale-i Nur eserlerini incelediğimiz zaman binlerce doğru İslâmiyet yorumlarına ve düsturlarına rastlarız. Risale-i Nur eserlerinden istifade ederek tanımladığımız, doğru İslâmiyetin reddettiği ve kabul ettiği bazı düsturları, bu yazımız kapsamında sizlerle paylaşmak istiyorum.

Doğru İslâmiyet, rey-i vahidi reddeder; meşvereti ve meclisi kabul eder.

Doğru İslâmiyet, keyfi muameleyi, baskıyı ve tahakkümü esas alan her türlü istibdadı reddeder; “Ve işlerinde onlarla istişare et”1 “Onların aralarındaki işleri istişare iledir”2 ayetlerini esas alan, meşrutiyet-i meşruayı yani katılımcı ileri bir demokratik yönetim anlayışını kabul eder.

Doğru İslâmiyet, şeriat, hayat ve iman sıralamasını reddeder; iman, hayat ve şeriat sıralamasını kabul eder.

Doğru İslâmiyet, medenilere galebenin ikna ile irşad ile olabileceğini kabul eder; icbarı, zorlamayı, baskıyı reddeder.

Doğru İslâmiyet, insanların imanını, ahiretini kurtarma vazifesinin devlet zorlamasıyla, iktidar kuvvetiyle yapılmasını reddeder; rıza-i ilahiye esas alıp gönüllü olarak yapılan Kur'an ve iman hizmetiyle, insanların imanını tahkik seviyesine çıkarmak ve âhiretlerini kurtarmaya gayret etmeği, öncelikli olarak kabul eder.

Doğru İslâmiyet, ifrat ve tefriti reddeder; vasat, hikmet ve iffeti kabul eder.

Doğru İslâmiyet, menfi hareketi reddeder; müspet hareketi kabul eder.

Doğru İslâmiyet, istibdat-ı ilmiyi, fikirlere karşı tahammülsüzlüğü, fikrini söyleyene karşı baskıyı ve tahkiri reddeder; asayişe, emniyete dokunmamak ve teröre manevi destek vermemek şartıyla, vicdanıyla, kalbiyle kabul ettiği bir fikri, serbestçe söyleme hürriyetini kabul eder.

Doğru İslâmiyet, ümitsizliği, ye'si reddeder; şevk, moral, hamiyet ve ümidi kabul eder.

Doğru İslâmiyette; "İki cihanın rahat ve selâmeti için dostlarına karşı mürüvvetkârane muaşeret ve düşmanlarına sulhkârane muamele etmek vardır. Dostlara husumet, hakaret ve kincilik yoktur. Saldırmadıktan sonra, harici düşmanlarla da silahlı savaşmayı reddeder. Dahilde ise kılıç kullanılmaz. Suriye de, tüm İslam ülkeleri de, dahil kavramı kapsamına girer. Çünkü İslamiyet tek bir millettir.

Doğru İslâmiyetin kalbinde; uhuvvet, vicdan, sevgi, eğitim, bilim ve ilim vardır.

Doğru İslâmiyetin lisanı; muhabbeti, barışı, sevgiyi, saygıyı, farklı fikirlerde olsa bile herkesi kucaklamayı, telaffuz eder.

Doğru İslâmiyetin aklı; kanun kuvvetiyle iş görmeyi, kanun nezdinde her bir bireyin eşit haklara sahip olmasını, suçun ve cezanın şahsiliği prensibini, hukukun üstünlüğünün öne çıkartılmasını esas alır.

Doğru İslâmiyet, yüzde doksan dokuzluk ahlâk, ibadet, âhret ve fazilet hususunda dayanışmayı, ötekileştirmemeyi, ittifakı önemser ve kabul eder; yüzde birlik siyasete müteallik farklı siyasi düşüncelerin, uhuvveti ve kardeşliği bozmasını reddeder.

Oysa bakıyoruz ki, yüzde doksan dokuzluk seciyeler bir tarafa bırakılıyor, yüzde birlik siyaset taraftarlığı, Müslümanları paramparça ediyor. Eğer onun siyasi fikrinde değilsen veya onun siyasi partisini desteklemiyorsan; sen şerri savunuyorsun, sen batılı destekliyorsun ithamları havalarda uçuyor. Demek siyaset, birleştirici değil, ayrıştırıcı rol oynuyor.

Siyasetle, doğru İslâmiyeti anlatmak da mümkün değildir. Bediüzzaman'ın ifadesiyle; "Selef-i Salihinden başka, siyasetçi, ekserce tam müttaki dindar olamaz. Tam ve hakikî dindar, müttaki olanlar, siyasetçi olmazlar. Yani, maksad-ı asli siyasetini yapanlarda din, ikinci derecede kalır, tebei hükmüne geçer."<sup>3</sup> Bilakis siyaset hastalığı, Müslümanlara, kiblesini bile şaşırabilir. Hatta Beytullah'ı bile miting alanına çevirtirir.

Hal dili, kal dilinden daha tesirli olması hasebiyle; biz Müslümanlar, "doğru İslâmiyet'i ve İslâmiyet'e lâyük doğruluğu", ekseriyet itibariyle tam yaşayıp, halimizle, etvârimizle ve fiillerimizle insanlığa güzel bir örnek model olabilsek, diğer din mensupları da fevc fevc, dalga dalga İslâma koşacaklardır, inşaallah.

Demek ki, Bediüzzaman'ın "İstikbal, yalnız ve yalnız İslâmiyet'in olacak. Ve hâkim, hakaik-i Kur'âniye ve imaniye olacak."<sup>4</sup> müjdesinin tezahür edebilmesi, ancak ve ancak doğru İslâmiyeti doğru kaynaktan almak ve yaşamaktan geçiyor, diyebiliriz. Asrımızda da doğru İslâmiyet düsturlarının ana kaynağı, Bediüzzaman ve Risale-i Nur eserleridir. Risale-i Nurun şahs-ı manevisi, aldanmaz ve aldatmaz.

Hüseyin Uzun

**Dipnotlar:**

1- Âli İmran suresi, 159

2- Şura suresi, 38

3- Emirdağ Lâhikası, s. 112, 30. Mektub

4- Hutbe-i Şamiye, s. 28-30